

Thăm Viếng Manta, Ecuador

Ngọc Hạnh

Du thuyền lướt sóng đại dương 2 đêm 1 ngày sau khi rời kênh đào Panama và cập bến cảng Manta lúc 7 giờ. Trời trong, không khí mát mẻ, ánh nắng ban mai nhẹ nhàng phủ lên vạn vật và boong tàu còn ướt hơi sương. Du khách ra ngoài đứng ở lầu 11 đông lắm. Họ xem tàu cập bến vì có người đã dùng điếm tâm xong. Những ngày tàu đậu phòng ăn mở cửa sớm. Sau khi xong thủ tục lên bờ với chính quyền địa phương, tiếng loa vang vang báo cho mọi người biết được lên bờ lúc 8 giờ và tất cả phải trở về tàu lúc 17g45.

Đại Cương:

Manta có khoảng 200.000 dân, một thành phố biển quan trọng, bờ biển dài và nhiều cá TUNA nhất Ecuador. Nguồn lợi chính Manta là câu cá Thu (tuna fishing). Ngành du lịch đứng nhì đem lợi tức đáng kể cho dân. Họ xuất cảng margarine, dầu thảo mộc, cá thu đóng hộp sang Âu châu. Về giáo dục Manta có trường Đại học, Cao đẳng và Trung học. Trường to nhất là Pacific University, Manta Institute of Technology. Trường ngoại quốc có Trung học Jefferson theo đúng tiêu chuẩn quốc tế, trường Ý, trường Spanish.

Phương tiện giao thông đi lại có xe bus, xe taxi tương đối rẻ, nên trả giá trước và mang theo tiền nhỏ để trả tiền xe và tip. Manta có phi cảng quốc tế và căn cứ quân sự nhỏ (Manta Air Base) với sự giúp đỡ không quân Hoa Kỳ để ngăn ngừa nhập cảng các loại cần sa, ma túy đến từ Colombia (1999-2009). Về sau Ecuador không tiếp tục khế ước với Hoa Kỳ, tự lo an ninh, kiểm soát các hàng hóa nhập cảng bất hợp pháp, các loại quốc cấm.

Các loại thể thao được yêu chuộng ở Manta gồm trượt nước, Scuba diving, thả diều... Gió tốt, bãi biển dài và rộng, lý tưởng cho các loại thể thao dưới nước. Manta có lễ hội lớn vào tháng 10, tháng 11 (festival). Du khách đông đảo nhất vào các mùa lễ hội. Manta có nhiều khách sạn lớn: 35 khách sạn 5 sao và nhiều khách sạn 3, 4 sao. Có sòng bạc trong các khách sạn lớn. Ngoài ra cũng có quán rượu, phòng trà, nhà hàng...

Vật giá, tiền ăn, thuê hay mua nhà Manta tương đối hạ, 500 mỹ kim /tháng thuê cho căn 2 phòng đầy đủ tiện nghi gần biển để có thể đi tắm biển và thưởng thức các hải sản tươi, ngon lành. Manta có công viên với cỏ cây, hoa lạ vùng nhiệt đới... Nạn móc túi vẫn tồn tại, du khách không nên mang nhiều tiền mặt và hành lý phải để ý, nếu lơ đãng có thể bị mất cắp. Nước Manta bị ô nhiễm, không nên uống nước lạnh hay nước đá ở Manta

Viếng thắng cảnh và mua sắm:

Chúng tôi đi tua tự túc, thư thả lên bờ khoảng 9 giờ khi bến cảng bớt ồn ào náo nhiệt vì số lớn du khách đã rời tàu rồi. Họ đi tua du thuyền nên cùng lên xe bus với hướng dẫn viên theo giờ ghi trong vé. Tua dài 7 giờ, khởi

hành lúc 8 giờ, tua ngắn dài 3g 30 . Có 6 tua tất cả. Tua dài đi dọc theo bờ biển Pacific xem làng đánh cá, xem các loại chim lạ, bơi thuyền trên mặt nước phẳng lặng như ao hồ. Tua ngắn xem dân địa phương đan nón (panama hat), túi sách và các thủ công nghệ khác... Có làng chuyên làm nón Panama. Mới nhìn nón giống bằng cối như các nơi khác, thật ra nón Panama bằng gỗ bào thật mỏng, làm thành cái nón rất công phu.

Trong chợ người mua kẻ bán rất náo nhiệt. Đủ loại, nhiều gian hàng bán hàng hóa khác nhau và nhận mỹ kim: quần áo người lớn, trẻ em may sẵn, khăn áo thêu màu mè, nón Panama, nữ trang bằng bạc, tranh

ảnh, các vật dụng, các con thú bằng gốm (ceramic) xinh xắn... Gian hàng nào cũng đông khách. Vĩa hè chung quanh chợ có những băng gỗ cho khách nghỉ chân, có người ngồi phi phèo thuốc lá. Các cảnh sát và nhân viên an ninh đi tới lui. Các anh chị trong nhóm ngồi ở băng gỗ mở điện thoại dùng internet. Một số anh chị đi

loanh quanh chụp ảnh. Chung quanh chợ toàn nhà lầu 2, 3 tầng, phòng thông tin, nhà thờ hay phòng triển lãm?. Tôi không nhớ rõ nhưng trông cũng đồ sộ. Cuối chợ có sân khấu và mấy vũ nữ còn trẻ mặc váy xòe rộng nhiều màu sắc nhún nhảy, xoay tròn tròn, trình diễn vũ điệu dân tộc. Chị em chúng tôi mỗi người mua một ít khăn áo, quà nhỏ để tặng cho bạn bè ở Hoa kỳ.

Nhiều xe taxi đậu dọc theo phố gần chợ mời khách du ngoạn: đi biển, xem làng đánh cá, thăm các di tích lịch sử hay đi một vòng thành phố “thăm dân cho biết sự tình”. Chiếc taxi chở 4 người. Các anh chị khác đi tản mát các nơi

nhưng anh chị Tư & Tuyết, chị Thuần và tôi lấy taxi xem thành phố. Tính ra mỗi người tốn chưa tới 10 mỹ kim, xem nơi đóng tàu, chợ cá, viện bảo tàng, nhà thờ. Có anh Tư là yên tâm, nếu chỉ 3 chị em chắc chúng tôi chẳng dám ngồi taxi đi lòng vòng nơi xứ lạ.

Đóng tàu:

Từ chợ xe chạy một lúc thấy nơi đóng tàu nằm trên bãi biển, to, nổi bậc trên nền trời trong xanh. Tàu to gần xong, có lẽ tàu đánh cá, có chiếc mới là cái sườn, cái khung tàu đầy những thanh gỗ hay tre dài ngắn, to, bé chi chít nhưng chưa che kín thân con tàu. Xe chạy ngoài đường cũng thấy chiếc tàu còn dở dang và không thấy nhân công. Bác tài ngừng lại chúng tôi chụp ảnh. Tôi nghĩ xưởng đóng tàu phải ở trong cái nhà to và nhiều nhân công đi lại nhộn nhịp với máy móc um sùm, trái lại vắng vẻ, nơi đóng tàu chẳng có vách che chung quanh. Có thể chúng tôi đi nhầm ngày thứ bảy nên nhân công nghỉ việc nên mới vắng như thế.

Chợ Cá:

Khá rộng nằm trên bờ cách biển bãi cát rộng và có nóc che. Lại gần nghe tanh mùi cá. Cá thu nhiều lắm, có con to dài có lẽ đến 1 mét đặt trên bục để cắt ra từng khúc. Thịt cá đỏ au. Trong nhà lồng toàn cá lớn và nhỏ. Người ra kẻ vào nhộn nhịp. Dưới bến nhiều tàu nhỏ. Bãi cát ngay sau chợ cá những chim biển to bay lên đáp xuống. Chúng dạn lắm. Những con pelican cao lêu ngêu, đầu sói, mỏ dài có lẽ hơn 2 tấc, và cứng, nhả đi lại mổ mổ ruột cá. Bác tài cho biết khi mổ cá, người ta vớt ruột ra bãi cát, hải âu tiêu thụ hết. Chúng kéo nhau đến đây đông đảo, không cần đi đâu xa tìm mồi. Chợ cá là nơi phân phối cá cho người bán lẻ, họ đến đây mua và bán lại cho các nơi tiêu thụ cá trong vùng. Trong thực đơn nhà hàng món ăn chính là cá: cá thu, snapper, sole và các loại hải sản khác mực, cua, tôm, hào và nhiều thứ khác. Gần chợ cá có mấy cái quán nhỏ bán thức ăn vặt và thức uống giải khát, nước suối, nước ngọt, dừa tươi, nón, khăn...

Viện Bảo Tàng:

Xe chạy dọc theo bờ biển trên con đường tráng nhựa, ngừng trước viện bảo tàng. Chúng tôi leo mấy bậc tam cấp rộng rãi vào bên trong viện thấy các dụng cụ bằng gỗ, bằng đất nung, các bức tranh to trên tường (mural picture) ghi lại sinh hoạt dân chúng thời xa xưa. Kể ra người vào. Có cái ghế xưa như ngai vua nhưng đơn sơ hơn... Ai muốn lên lầu khám phá tìm hiểu thêm thì mua vé. Chúng tôi đi loanh quanh xem một lúc rồi lên xe về.

Trên đường trở lại chợ thấy gần lề đường trên bãi biển có hàng chữ "MANTA" thật to và nhiều màu sắc. Bác tài ngừng xe cho chúng tôi chụp ảnh. Biển mênh mông xa tít tận chân trời. Sóng nhấp nhô lên xuống, lượn nọ nối tiếp lượn kia như đùa giỡn nhau, trùng điệp và vô tận. Trời trong và xanh cao vút, không một đám mây, cảnh đẹp như tranh.

Chúng tôi đi ngang nhà thờ nhưng không vào bên trong. Xe đưa chúng tôi trở về chốn cũ. Một số anh chị vẫn quanh quẩn các khu phố gần chợ. Có vị đứng chờ xe bus trở về tàu như chúng tôi. Tàu rời bến lúc 18 giờ hướng về Lima, Peru khi ánh nắng chiều còn vương vấn trên mặt biển. Một vùng chân trời phía Tây, đỏ rực và mặt trời tròn xoe từ từ biến mất lúc 18g10 đúng như bản tin du thuyền. Ngồi ở phòng ăn vui vẻ với các bạn đồng hành tôi băng khuâng nhớ đến những người làm nghề đánh cá biển quê nhà, mong họ có tàu đánh cá to, tiện nghi để được bình an khi gặp sóng to gió lớn.

Ngọc Hạnh
23/12/15